

ע"פ 3830/17 - מופיד מדני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 3830/17

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופטת י' וילנר

המערער:

מופיד מדני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על הכרעת דין מיום 18.1.2017 ועל גזר דין
מיום 27.3.2017, של בית המשפט המחוזי תל אביב-
יפו, בתפ"ח 9408-04-15, שניתנו על-ידי כב' הרכב
השופטים ש' דותן, מ' לוי ו-י' לוי

תאריך הישיבה:

כ' בשבט התשע"ח (5.2.2018)

בשם המערער:

עו"ד חיים אליה

בשם המשיבה:

עו"ד עילית מידן

פסק-דין

השופט א' שהם:

1. לפנינו ערעור על הכרעת דינו של בית משפט קמא, אשר הרשיע את המערער, לאחר ניהול משפט הוכחות, בעבירות אלה: מעשה סדום בקטין שטרם מלאו לו 16 שנים שלא בהסכמתו החופשית, לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); מעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 16 שנים שלא בהסכמתו, לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין.
2. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 2.4.2015 בסמוך לשעה 03:30, ב"חוף הנכים" בהרצליה, קרא המערער ל-ג.ש., קטין יליד.2000 (להלן: המתלונן), אשר שהה בחוף הים עם חבורה של נערים, ואמר לו "ילד בוא קח מים". לאחר שהמתלונן נענה לקריאה וניגש אל המערער, ביצע האחרון במתלונן מעשה מגונה שלא בהסכמתו בכך שהוריד את מכנסיו ותחתוניו ונגע באיבר מינו, תוך שהוא מאיים שלא כדין בפגיעה בו. בהמשך, הוריד המערער את מכנסיו ותחתוניו שלו, הפיל את המתלונן על ברכיו וביצע בו מעשה סדום, בכך שהחדיר בכוח את איבר מינו לפיו של המתלונן. לאחר שחבורת הנערים החלה להתקרב לעברו של המערער, הוא נעמד מאחורי המתלונן, לפת את צווארו בתנועת חניקה, ואיים על הנערים באומרו "תתרחקו יש לי דוקרן". בהמשך, גרר המערער את המתלונן לאורך החוף ועד שהגיע לגרם מדרגות, תוך כדי שהוא משמיע אימים כי ידקור את המתלונן. בשלב מסוים, הצליח המתלונן לחמוק מידי של המערער ונמלט מהמקום.
3. בית משפט קמא קבע, לאחר ששמע את המתלונן וחבריו, כמו גם את אנשי המשטרה שהגיעו למקום, כי הוכח, מעבר לספק סביר, כי המערער תקף מינית את המתלונן, תוך שימוש בכוח ובאימים, ולאחר מכן גרר אותו לעבר גרם המדרגות, תוך שהוא מאיים על חבריו של המתלונן כי ידקור אותו באמצעות דוקרן שהיה ברשותו.
4. בערעור על הכרעת הדין נטען, כי המערער לא זוהה על ידי מי מבין עדי התביעה כמי שתקף את המתלונן, ומכל מקום קיים ספק אם המערער ביצע במתלונן את העבירות שיוחסו לו. לגישת המערער, אין לבסס ממצאים עובדתיים על יסוד עדותו של המתלונן, אשר אין חולק כי הוא שתה לשוכרה ולא היה מודע לנעשה סביבו, ובאותה מידה אין ליתן אמון ביתר עדי התביעה. כמו כן, נטען לקיומם של מחדלי חקירה, אשר פגעו בהגנתו של המערער.
5. לא מצאנו כל ממש בערעור על הכרעת הדין. הערעור מופנה, רובו ככולו, כלפי קביעות שבעובדה וממצאי מהימנות שנעשו על ידי בית משפט קמא, ואין צריך לומר, כי אין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בעניינים כגון דא, בהעדר נסיבות חריגות שאינן מתקיימות במקרה דנן. יצוין, כי הלכה למעשה, גדר המחלוקת בין הצדדים מצומצם ביותר, משהמערער אינו כופר בכך כי הוא קרא למתלונן ושוחח עמו, ולאחר מכן גרר אותו לעבר גרם המדרגות, לאחר שחש מאוים, לטענתו, על ידי חבורת הנערים. אשר לטענת המערער כי הוא לא ביצע במתלונן מעשים מיניים כנטען בכתב האישום, הרי שבית המשפט שמע את עדותו של המתלונן ומצא אותה מהימנה. לעדות זו נמצאו חיזוקים בדמות מצבו הנפשי הקשה של המתלונן, וכן בעובדה כי מכנסיו ותחתוניו של המתלונן היו מופשלים. בהתייחס לטענה כי המתלונן היה שתוי, ולפיכך לא ניתן לסמוך על עדותו, קבע בית משפט קמא, לאחר ששמע את המתלונן והתרשם מעדותו, כי "אמנם המתלונן היה שתוי, אך ... הוא היה מודע למצבו ולגופו". ועוד נקבע, כי המתלונן "ידע לספר את השתלשלות האירוע באופן סדור ולא היו חללים בזיכרונו". בקביעה זו של בית משפט קמא אין כל בסיס להתערב.

יצוין, כי לא מצאנו ממש גם בטענות בדבר קיומם של מחדלי חקירה, לאחר שהתברר כי נחקרו כל הגורמים הרלוונטיים, ונראה לנו כי צדק בית משפט קמא כי אין מדובר במחדלי חקירה, וגם אם היו כאלה, הרי שלא היה בכך כדי לפגוע בהגנתו של המערער.

לאור האמור, הערעור על הכרעת הדין נדחה בזאת.

6. אשר לערעור על גזר הדין, נראה כי, בנסיבות העניין, אין חומרה מיוחדת בעונש שנגזר על המערער. המערער תקף מינית את המתלונן, שהיה קטין למטה מגיל 16, וגרם לו לנזק חמור, כמפורט בתסקיר נפגע העבירה. הפגיעה המינית במתלונן טלטלה את המערכת המשפטית כולה והותירה חותם קשה בכל מישורי חייו של המתלונן, אשר ניצבת בפניו "תקופה ארוכה ולא פשוטה של התמודדות עם טראומה ומשבר". יש להזכיר, כי מלבד התקיפה המינית מדובר גם בגרירת המתלונן במעלה המדרגות, לעיני חבריו, תוך שהמערער מאיים על הנוכחים כי ברשותו דוקרן. לצד הקולה, הוענק משקל לגילו הצעיר של המערער, לנסיבותיו האישיות, ולעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי.

נראה לנו, כי בית משפט קמא לא סטה בגזר דינו מרמת הענישה המקובלת בעבירות מסוג זה, והוא שקל כראוי את כלל השיקולים הצריכים לעניין, ומשכך לא מצאנו כי יש מקום להתערב במידת העונש.

סוף דבר, הערעור על שני חלקיו נדחה בזאת.

ניתן היום, כ"ב בשבט התשע"ח (7.2.2018).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט